

5) Mierzono codziennie siłę amylolityczną mleka krowy z chronicznym zapaleniem wymienia w okresie leczenia przez 45 dni. W pierwszym dniu czas odbarwiania mleka wynosił 40 min., w 45-tym dniu — 60 min. Tabela Nr 4 wskazuje, że siła amylolityczna mleka w okresie leczenia i po leczeniu nie wykazywała różnic. Po skończonym leczeniu badano dodatkowo mleko na katalazę. W przypadku chronicznego zapalenia wymienia obraz chemiczny nie wiele różnił się od cech chemicznych tego mleka przed leczeniem.

Równoległe z oznaczeniem siły amylolitycznej mleka określano procent chlorków. Za poziom granicy chlorków w mleku przyjęto za Pijanowskim 0,142%. Zawartość wyższą uważano za zwiększoną ilość chlorków.

Wyniki badań nad własnościami amylolitycznymi mleka i poziomem chlorków przedstawiono graficznie. Na osi odciętych oznaczono dni, na osiach rzędnych procent chlorków i pomiar siły amylolitycznej mleka w minutach (wykres 1, 2, 3, 4, 5). Chlorki oznaczono linią ciągłą, czas dekstrynacji mleka linią przerywaną.

Wnioski

1. Siła amylolityczna mleka zależna jest od stanu zdrowotnego wymienia.

2. W ostrych zapaleniach wymienia siła amylolityczna mleka znacznie wzrasta. Dekstrynacja przebiega bardzo energicznie.

3. Szybkość reakcji dekstrynacji uzależniona jest od poziomu chlorków w mleku. Zaobserwowano zgodność jaka zachodziła między szybkością dekstrynacji a poziomem chlorków. Im krótszy jest czas odbarwiania mleka tym procent chlorków jest większy. Im dłuższy jest czas odbarwiania mleka tym mniejszy jest odsetek chlorków. Szybkość odbarwiania mleka i poziom chlorków pozostaje w ścisłym związku z narastaniem i cofaniem się objawów chorobowych. Wydaje się, że zwiększenie siły amylolitycznej mleka pozostaje w związku z procentowym wzrostem chlorków.

4. Z szybkości przebiegu reakcji można wnioskować o stanie schorzenia wymienia.

Piśmiennictwo

- 1) Bechamp: Comp. rend. 1883, T. 96, str. 1508.
- 2) Chrzęszczy Góralówna: Roczniki Nauk Rolniczych i Leśn. T. XIV, z. 2, str. 229.
- 3) Chrzęszczy: Roczniki Nauk Rolniczych i Leśnych. 1925. T. XIII, str. 2.
- 4) Hippius: Prakticz. Wracz. 1903. T. XXI, str. 505.
- 5) Koning: Biolog. u. Biochem. Studien u. Milch. 1908, str. 27.
- 6) Koga: Zeitschrift 1923. T. 141, str. 410.
- 7) Morfan: Bulet. medic. 1905. T. 25, str. 505.
- 8) Pijanowski E.: Chemia i Higiena mleka. Warszawa 1948.
- 9) Pijanowski E., Supińska i Matuszewski: Roczniki Nauk Rolniczych i Leśnych. T. 38, str. 1, 1938.
- 10) Przyłęcki: Chemia fizjologiczna. Warszawa 1952.
- 11) Rulmann: Arch. f. Hig. 73—81—144.
- 12) Sato: Biochemical Journal. 1929. T. 14, str. 120.
- 13) Spolverini: Revue

- d'Higiène et de Med. 1902. T. I, str. 3.
- 14) Szontagh: Jahr Kinderheilk. 1905. T. 63.
- 15) Welzmüller: Biochem. Zeitschrift. 1929. T. 195, str. 179.
- 16) Wohlgemut i M. Strich: Sitz. Akad. 910. T. 25, str. 520.
- 17) Wohlgemut: Biochem. Zeitschrift. 1911. T. 33, str. 303.
- 18) Hizuma K.: Biochem. Zeitschrift. 1924. T. 146, str. 52.
- 19) Oppenheimer i Kuhn R. Die Fermente u. i. Wirkungen. 1925, str. 404.
- 20) Orla-Jensen: Le Lait 9. 1929, str. 86.

Л. ВАРТЕНБЕРГ

ИССЛЕДОВАНИЯ НАД АМИЛАЗОЙ МОЛОКА КОРОВ БОЛЕВШИХ ОСТРЫМ И ХРОНИЧЕСКИМ ВОСПАЛЕНИЕМ ВЫМЕНИ

Исследовали количественно амилолитическое действие молока коров полученного с вымен здоровых и больных острым и хроническим маститами. Одновременно определяли в исследованном молоке уровень хлоридов.

Определено, что амилолитическое действие молока зависит от состояния здоровья вымени. В острых формах мастита амилолитическое действие молока редко повышается. Отметим, что повышению уровня хлоридов отвечает повышение амилолитического действия молока; эта зависимость выступает также в обратную сторону (при уменьшении уровня хлоридов).

L. WARTENBERG

STUDIES ON MILK AMYLASE OF COWS SUFFERING FROM ACUTE AND CHRONIC MASTITIS

Summary

Studies were conducted the amylolytic power of cow milk, collected from normal udders and from udders affected with an acute or chronic form of mastitis. Quantitative estimation of the activity of amylase was performed. The quantitative level chlorides in the analyzed milk was simultaneously determined.

It was found, that the amylolytic power of milk depends on the physiological state of the udder. In the acute form of mastitis the amylolytic power of the milk increases considerably. Agreement was observed between the dextrinating rate and the level of chlorides. It appears, that the raised level of chlorides remains in relation with the increase of the amylolytic power of the milk. The lower the level, of chlorides, the weaker is the amylolytic power of the milk.

MICHAŁ RODMAN

Zespół PGR Bytyń

LECZENIE ZAPALEŃ WYMION POLOKAINĄ

Zapalenie wymion u bydła rogatego i u owiec bez względu na przyczynę (mechaniczna, termiczna, bakteryjna) zdarza się często przede wszystkim w gospodarstwach uspołecznionych i P.G.R., co stanowi jedną z głównych przyczyn nie wykonywania planu produkcji mleka.

Dotychczasowe metody leczenia jak ciepłe okłady z rumiankiem, wcieranie maści kamforowej lub jodokamforowej, masaż, częste zdajanie względnie czasowe zasuszanie, upust krwi, usunięcie z racji dziennej pasz soczystych, zastrzyki biotropiny, wprowadza-

dzanie do wymienia roztworów rywanolu, penicyliny i innych preparatów oraz wstrzykiwanie domięśniowe penicyliny, który to jednak zabieg niszczy tkankę wymienia, mogą dać dobre wyniki, o ile są nader skrupulatnie i w terminie zastosowane, w przeciwnym razie zatracą się funkcja jednej ćwiartki względnie dwóch ćwiartek, lub całego wymienia i krowę taką często młodą wybrakowuje się na rzeź.

Opierając się na doświadczeniach autorów radzieckich dotyczących blokady nowokainowej i jej korzystnego działania na ustrój zwierzęcy przy oparzeniach, schorzeniach chirurgicznych oraz zapaleniach wymion, od marca r. 1955 stosowałem w 18 przypadkach leczenia zapaleń wymienia dwuprocentowy roztwór polokainy z adrenalina, z wynikiem dodatnim. Wstrzykiwanie polokainy wykonywałem na zwierzęciu stojącym między 4 a 5 wyrostkiem poprzecznym kręgów lędźwiowych igłą dł. 10 cm pod kątem 55—60° w stosunku do kręgosłupa, a gdy igła opierała się o krąg cofałem ją o 2—3 cm i wprowadzałem 20—30 ml 2% roztworu polokainy w zależności od nasilenia sprawy chorobowej. Stan zapalny ustępował na 3—5 dzień a funkcja chorej ćwiartki wracała do normy, nawrotów nie było.

Komplikacji związanych z zabiegiem, opisanych przez B.A. Baszkirowa w postaci znieczulenia i krótkotrwałego paraliżu odpowiedniej kończyny, nie zaobserwowałem.

Wnioski

1. Metoda leczenia zapalenia wymion polokainą jest godna polecenia. 2. Omijając przy zabiegu bezpośrednio samo wymię, nie naraża się je na dodatkowe zakażenie, obciążenie płynami i uszkodzenie mięszu. 3. Metoda jest tania, bo 10 ml 2% roztworu polokainy kosztuje zaledwie 1,36 zł.

M. РОДМАН

ЛЕЧЕНИЕ МАСТИТОВ ПОЛЬОКАИНОМ

При лечении маститов у коров 2% раствором польокаина (новокаина) получено положительные результаты. Вышеупомянутый раствор вводили коровом между перечные отростки 4 и 5 поясничных позвонков.

M. RODMAN

POLOCAIN IN THE TREATMENT OF MASTITIS

Summary

A description of a method of successful treatment of mastitis with a 2 per cent solution of polocain, which is introduced between the 4th and 5th transverse processes of the lumbal vertebrae.

F. KLEPACZKO, M. LIPIŃSKA, M. MATWIEJEW,
M. PIELECKI

USTALANIE PRZYCZYN POWSTAWANIA SCHORZEŃ CHIRURGICZNO-ORTOPEDYCZNYCH U KRÓW I KONI W GOSPODARSTWACH ZESPOŁOWYCH WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO ORAZ ŚRODKI ZARADCZE

Z Kliniki Chirurgicznej Wydz. Wet. WSR w Lublinie
Kierownik: Z-ca prof. dr. F. KLEPACZKO

Jednym z naczelných zadań współczesnego lekarza weterynarii jest zapobieganie powstawaniu schorzeń u zwierząt. Przeciwdziałanie

powstawaniu choroby ma w chirurgii bardzo ważne znaczenie. Staje się ono łatwiejsze do przeprowadzenia wówczas, gdy znamy dokładnie przyczynę względnie okoliczności towarzyszące powstawaniu danego schorzenia. Aczkolwiek etiologia schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych u krów i koni jest przeważnie znana, to jednak okoliczności sprzyjające utracie przydatności użytkowej tych zwierząt w warunkach ich pracy i bytowania w środowisku gospodarstw zespołowych w porównaniu np. z gospodarstwami indywidualnymi mogą być nieco odmienne. Wyjaśnienie tych okoliczności oraz ustalenie środków zaradczych, które mogłyby wpłynąć na zmniejszenie się liczby omawianych schorzeń lub im zapobiec oto cel niniejszej pracy.

Wpływ środowiska odgrywa dużą rolę w powstawaniu schorzeń. W świetle nauki P a w ł o w a ustrój tworzy jedną całość o nierozdzielnych więzach między poszczególnymi narządami i ściślejszą łącznością ze światem zewnętrznym. Wypływa stąd duże znaczenie oddziaływania środowiska na ustrój i więzi czynności schorzonego narządu z otoczeniem. Wyżej przytoczone przesłanki wytyczyły nam drogę do ustalenia metody badań, którą przyjęliśmy przy wizytacjach państwowych gospodarstw rolnych województwa lubelskiego — Zjednoczenie PGR Lublin Północ i Lublin Południe. W odnośnych badaniach brano pod uwagę kondycję, sposób żywienia i użytkowania zwierząt w różnych porach roku oraz wpływ gleby, jakości terenu i warunków atmosferycznych. Za podstawę przyjęto rok 1955 z uwagi na następujące trudności natury technicznej przy próbach ustalania przyczyn sprzyjających powstawaniu schorzeń w latach 1953 i 1954. Tym niemniej wykorzystano dane statystyczne z lat ubiegłych dla celów porównawczych. Z zestawienia ilościowego schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych ostatnich trzech lat wynika, że nasilenie tych schorzeń u krów i koni zmniejszało się stopniowo z roku na rok. Np. w PGR Lublin—Północ w 1953 roku odnotowano 475 przypadków schorzeń, w 1954 roku 313, a w 1955 roku 247. Świadczyło by to o stale zwiększającej się dbałości o zdrowie zwierząt i polepszającej się z roku na rok opiece weterynaryjnej. Ilość schorzeń przypadająca na 1955 rok wydaje się jednak jeszcze za dużą. W poszczególnych kwartałach 1955 r. dają się zauważyć znaczne wahania ilościowe tych schorzeń, których nasilenie wzrasta wyraźnie w II i III kwartale (31,3% i 26,2% w PGR Lublin — Północ w stosunku do ogólnej ilości wszystkich jednostek chorobowych zanotowanych w tym okresie). Zjawisko to, występujące zresztą z pewnymi odchyleniami w obu Zjednoczeniach, wiąże się przypuszczalnie zarówno z wyciężoną i wzmoczoną pracą w tych porach roku jak i z wpływami atmosferycznymi, a co za tym idzie i ze złym stanem dróg.